

Cestovní paušál činí 480 až 960 Kč ročně a byl zvýšen (od 1. I. 1922) pro historické země o 110%, pro Slovensko a Podkarp. Rus o 140%.

Dietní paušál činí dle hodnostních tříd 804—1200 Kč ročně a byl od 1. I. 1922 zvýšen v historických zemích o 1700 Kč a pro Slovensko a Podkarp. Rus o 1800 Kč ročně.

Které hodnostní třídy odpovídají služebním místům dle norem plat. zákona, upravuje § 152 plat. zák.

Cestovní a dietní paušály vyplácejí se současně s platem ve stejných měsíčních lhůtách předem.

Mimo tyto paušály pobírá d. k.:

a) osobní paušál kancelářský v částce 3 Kč měsíčně;

b) úřední paušál kancelářský na otop, pak čištění a osvětlování; nejvyšší výměra pro úřad činí 400 Kč ročně;

c) psací kancelářský paušál, nejvýše 240 Kč ročně.

Úřední tituly d-é k-y byly upraveny nař. 103/1927 Sb. (důchodkový asistent, revident, kontrolor a vrchní kontrolor).

Výhody, nadace. Příslušníkům d-é k-y po případě jich pozůstalým mohou býti z dobročinného fondu přebytků důchodkových pokut poskytovány tyto výhody:

1. školní nadace (300—1200 Kč ročně);
2. příspěvky ku krytí výloh spojených s vyučením se řemeslu;

3. příspěvky k umístění dětí ve výchovných ústavech;

4. bezplatné umístění úředníků d-é k-y v lázních (v Luhačovicích, Píšťanech, v Jáchymově, Karlových Varech).

III. Statistická data o d-é k-e. D-ých k-ních úřadů je celkem: v Čechách 201, na Moravě 74, ve Slezsku 26, na Slovensku 99, na Podkarpatské Rusi 16. V kategorii úředníků d-é k-ní služby (III. služební třída) je systemisováno celkem: v Čechách 995, na Moravě 373, ve Slezsku 117, na Slovensku 630, na Podkarpatské Rusi 93 služebních míst. V celé republice činí celkový náklad na d-ou k-u podle státního rozpočtu pro r. 1928 částku 46,265.339 Kč.

IV. Literatura.

Dr. Jar. Postřiháč: „Sbírka předpisů o služebním poměru d-é k-y; Prof. Dr. Redlich: „Návrh na reformu finanční správy“ ve Zprávách komise pro reformu správy, 1913; V. Czech a Dr. Gospodnetič: „Die Finanzwachschrift v. J. 1907“, Zakony, nařízení a výnosy. J. L. Brokeš.

Důchodkové právo

viz Trestní právo a řízení důchodkové.

Duchovní správa vojenská.

Úvod. I. Církev katolická. Literatura. — II. Církev evangelická. — III. Církev pravoslavná. — IV. Náboženská společnost israelská. — V. Osoby bez vyznání.

D. s. v. jest zvláštním druhem duchovní správy; zvláštnostmi jsou předmět a účel. Předmětem jsou vojáci a jejich rodiny. Účel v-é d. s-y kryje se všeobecně s účelem duchovní správy obecné, jež vede k životu podle náboženství jednak poučováním o pravdách a povinnostech náboženských, jednak poskytováním prostředků k životu podle náboženství nezbytných (bohoslužba, svátosti). Theorie moderní pastorace ukládá však v-é d. s-ě ještě další cíl: vypěstovati v nábožensky uvědoměném vojínu přesvědčení, že povinnosti stavu vojenského jsou povinnostmi svědomí, a zabezpečiti tak dokonalé jejich splnění za všech okolností. Vznik v-é d. s-y spadá v jedno s počátky organizace vojenské. Vojáci v osamělých posádkách, vzdálených od sídla duchovního správce, touží vroucněji po uspokojení duchovních potřeb než jejich spoluobčané, žijící ve střediscích, kde jest hojnost příležitosti k vykonávání náboženství. Život v poli, vystavený tváří v tvář nebezpečí smrti, prohlubuje citění náboženské v duších, které v jiných poměrech myšlenkám náboženským se uzavírají vůbec anebo jsou jim aspoň méně přístupny. Proto od pradávných dob pečovalo vedení vojska, aby armáda byla opatřena kněžstvem. Rozvoj v-é d. s-y jest souběžný s pokrokem vojenské organizace. První zprávu o křesťanské v-é d. s-ě podává Eusebius (Vita Constantini IV, 56). Biskupové provázeli vojsko římského císaře Constantina (306 až 337), táhnoucí proti Peršanům. Císař dal pořídit stan podle vzoru chrámu, kde kněžstvo modlilo se za vítězství. Byzantská posádka pevnosti Civitā Vecchia (západně od Říma) po dobytí města Narsem r. 553 vyžádala si na císaři dovolení pastorace zvláštními duchovními. Tehdejší papež Pelagius I. (556—561) poslal jim kněze, jáhna a podjáhna. Byzantské vojsko, obsadivši r. 595 Řím, mělo své vlastní vojenské duchovní. Lze s důvodem předpokládati, že panovníci byzantští zavedli obdobné zřízení pro všechny své pevnosti (castra), jimiž ovládali Itálii ještě v druhé polovici